

havde sagt noget forkert her fra talerstolen. Heldigvis skete det ikke.

Men nu skal jeg give ministeren lejlighed til at komme med et rosende ord, og det skal være til barmarksværkernes varmemeforbrugere.

Jeg ved, at ministeren var til et møde i går ovre i Jylland, hvor ministeren blev stillet nogle spørgsmål med hensyn til, hvad ministeren ville gøre for barmarksværkerne. Og jeg ved ikke, om ministeren her vil løfte sløret for, hvad ministeren svarede, eller hvad ministeren vil gøre. For der skal jo gøres noget her og nu. Ja, nu er det jo Venstre, der får skylden tilsyneladende, men ministeren må da også have et ansvar. Derfor vil jeg da gerne høre, om ministeren vil løfte sløret for, hvad man gør, når man nu har malet sig op i et hjørne.

(Kort bemærkning):

Peter Hansen-Nord (V):

Jeg må jo sige til ministeren, at det var en lidt ejendommeligt karakteristisk af mit indlæg. Det kan skyldes, at ministeren ikke har hørt efter – det bemærkede jeg i øvrigt også, at ministeren ikke gjorde, og så skal det jo nok give en usammenhæng i indlægget.

Jeg har det som erhvervsdrivende og som en, der kommer ude fra virkeligheden, således, at jeg gerne tager fat i problemerne, før de bliver til problemer. Man kan selvfølgelig godt bare lade dem ligge og lade som ingenting. Men det var et meget loyal indlæg, hvor jeg pegede på otte problemstillinger – der er sikkert otte andre problemstillinger – som i relation til elreformen nu begynder at vise sig som værende noget, vi skal have fat i. Så det var sådan set en hjælp til ministeren og ministerens embedsværk til at begynde at kigge på de her ting, for de løser nemlig ikke sig selv, nogle af de otte problemstillinger, jeg nævnte.

Vedrørende CO₂-diskussionen kan jeg kun sige, at det, der er sagt i dag, og det, der blev sagt under behandlingen i sidste uge omkring ratificering af Kyoto-aftalen, ligger fast. Jeg forstår, at det, man er enig om, er en målsætning på 60,4 mio. t, og hvis alle er enige om det, og det siger ministeren alle er enige om, jamen så er man enig om det.

Miljø- og energiminister (Svend Auken):

Til fru Aase D. Madsen, som rejser spørgsmålet om barmarksværkerne: Der har vi jo faktisk gjort en meget betydelig indsats. De repræsentanter fra Gl. Rye, jeg mødtes med – det var på et

møde i Silkeborg i går – havde til deres værk alene fået en støtte på 5 mio. kr. plus glæde af, om man så må sige, de gaspristilbud, de har fået fra DONG med hensyn til deres elproduktion, og andre ting, som har hjulpet dem.

Men stadig væk havde de en høj pris og en manko på, så vidt jeg husker, ca. 2.000 kr. havde de regnet sig frem til for deres værks vedkommende. Og der påpegede jeg med rette, at med den aftale, en meget bred kreds af partier har arbejdet med meget længe, og som for regeringen er helt afgørende, vil der blive givet en hjælp til i gennemsnit for en normal husstand på 1.500 kr. om året.

I den forbindelse placerede jeg ansvaret, hvor det hørte hjemme. Igennem 2 år – igennem 2 år – har vi arbejdet på at finde en retfærdig udliggning af beskattningen mellem centrale og decentrale kraftvarmebrugere. Ingen mennesker kan forstå, at man skal beskattes forskelligt, alt efter om man bor i et centralt kraftvarmeområde eller et decentralt, og vi nåede også til et resultat med eksperterne, forhandlerne for de pågældende partier. Og det parti, som hidtil havde haft de største problemer, nemlig Det Konservative Folkeparti, overvandt sine bekymringer, og vi fandt en løsning. Og så blev den underkendt i Venstres gruppe.

På den baggrund synes jeg, det er lige stærkt nok at give regeringen skylden for ikke at finde de penge, som Venstres gruppe, bare fordi der snart skal være valg, ikke vil være med til at betvilge.

Til hr. Hansen-Nord: Jeg er ked af det, men jeg havde svært ved at finde nogen begejstring. Jeg havde svært ved at finde nogen stolthed over de resultater, vi havde nået i fællesskab, og det tilskrev jeg den lidt vanskelige politiske situation, Venstre øjensynlig befinder sig i i øjeblikket, og det anerkender jeg så kan være en begrænsning, når man skal tale.

Om de konkrete tekniske spørgsmål prøvede jeg at svare på en del af dem og sagde, at jeg var parat til at tage fat på resten af spørgsmålene senere hen.

Må jeg endelig sige, at jeg altså er utrolig glad for, at vores aftale omkring Kyoto er så klar, som den er. Elreformaftalen, som jo er forhandlet med hr. Hansen-Nord og hr. Thor Pedersen, er fuldstændig lysende klokkekrystklar, og det gør også, at vi i fællesskab kan ratificere Kyoto-protokollen. Vi har holdt sammen i denne sag, og det vil vi gøre fra først til sidst.